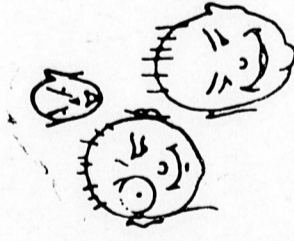

Csak egy

mosolyt

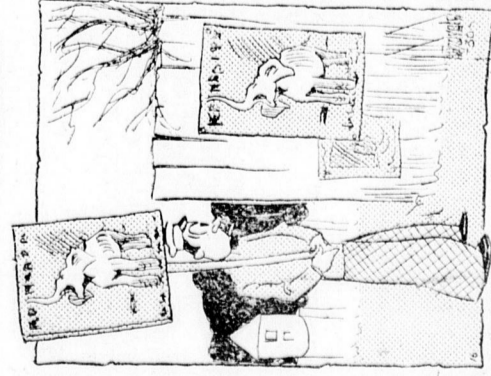
A KIRANDULÓ NÁSZUTASOK.

— Hamar egy esőket édes szerelmem, egy kis időre megszabadulunk a vezetőtől.

BLEYER ERNŐ
műszaki és elektrotechnikai szaküzlete
PIAC UCCA 25. SZ.
Simonyi necc sarok.

A PLAKATHORDOZÓ.

— Hát mi van ott, úgy látom az egész állatkert kivonult.

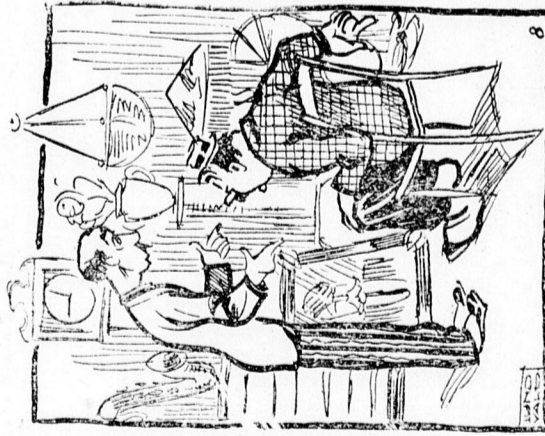
A KALAPOSBOLTBAN.

Talán ez a sapka megfelelne?
— Nem kérem, nekem olyan kell, melynek az ellenzője hátul van.

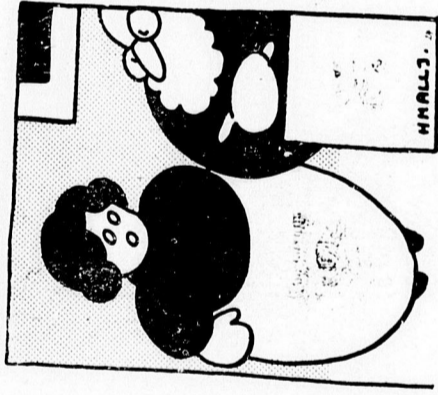
LEGSZEBB
TAVASZI KALAPOK
"FRICZI"
KALAPSZALONBAN.

A TENYÉSZÁLLATVÁSÁR UTÁN.

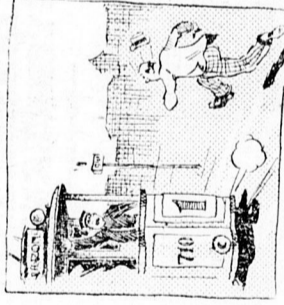
— A vásáron láttam egy 4 mázsás mangalicát.
— Az semmi, én egy 80 kilós tyúkot láttam.
— Ne mond, óriási lehetett.
— Igen és a jegyeket ő adta a penztárnál.

JÓL HALLOTT.

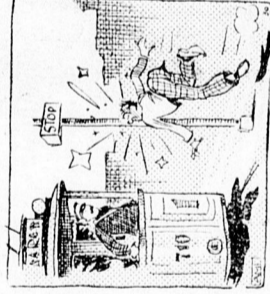

— És most már jól hall a kedves férje?
— Kösönöm, igen, a mult hétén még egy Amerikában élő bátyjáról is hallott.

ELKESVE.

— Klauz úr, kalauz úr, —

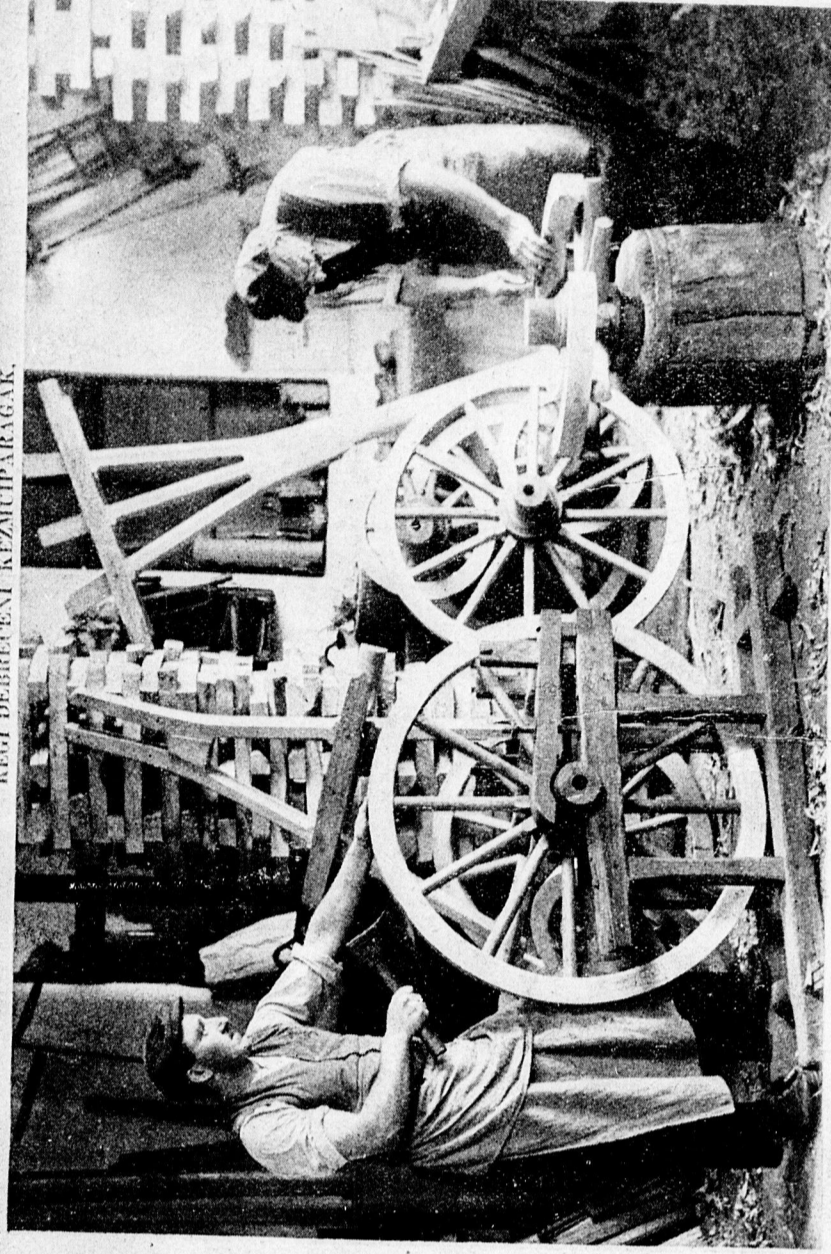

— álljon meg.

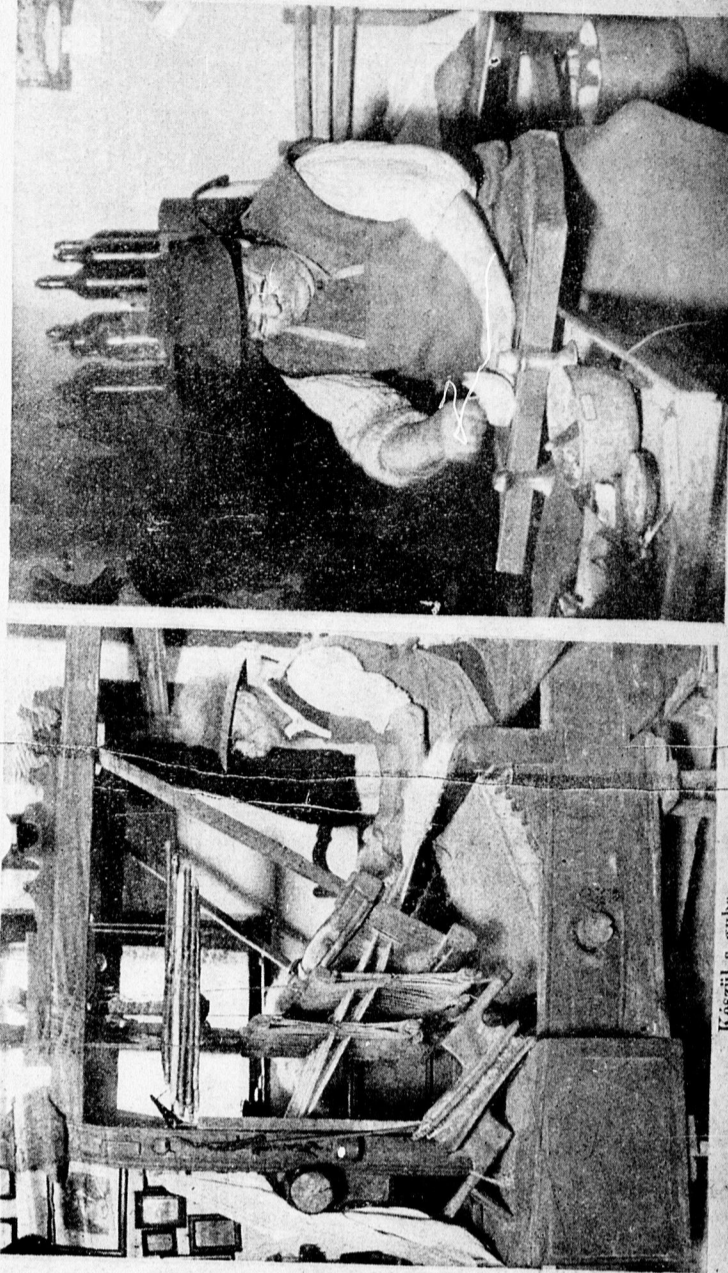
NYOMTA ÉS A KLISEKET
KÉSZÍTETTE
A TISZÁNTULI KÖNYV- ÉS
LAPKIADÓ R. T.
DEBRECEN, JOZSEF KIRALYI
HERCEG UCCA I. SZÁM.

DEBRÉCZEN VASÁRNAPI MELLÉKLETE

REGI DEBRECENI KEZMŰPARAGOK.

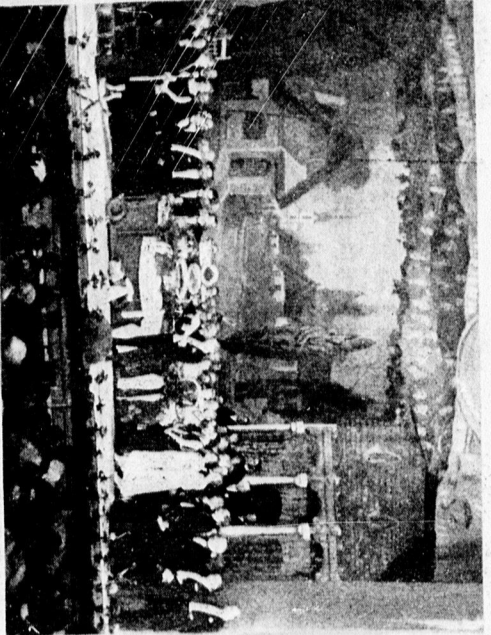

A kerégyártómeister műhelyében.

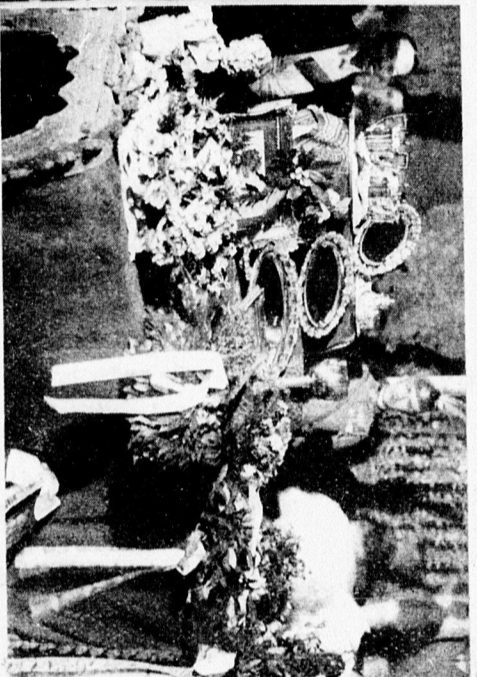

Készül a ruha.

KALDOSS GEZA FERREMARBI.

A vendégek a színházban.

A jubileumi ajándéktárgyak.

A banketten.

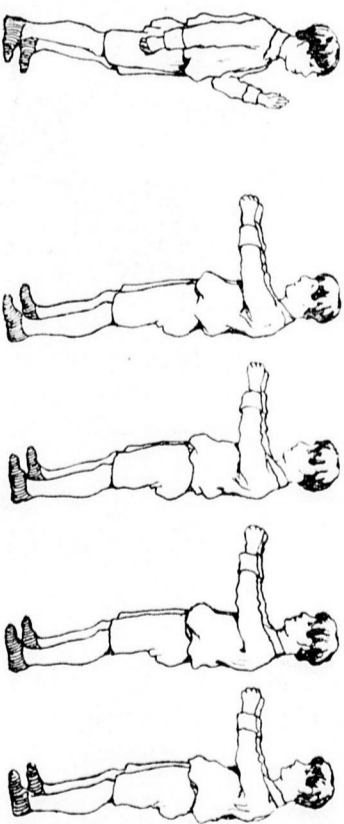
A Révész Bálint szerkesztésű műsoros délutánjánk szereplői

és a közönség.

nem ért az semmit. Egyre több és több lett belőlük. Tudjátok, a parkány az olyan állat, hogy ahogy egy kerül beléltük, nemsokára száz is lesz és olyan telhetetlen hogy mindent megesz, ami útjába kerül.

— Hát mint mondtam, a kis ház már majdnem összedőlt. Egyszer aztán mikor galvat szédett az er-

dőn Janika találkozott ott egy szagdalan éhes kutynussal. Nagyon megsajnálta Janika és odaadta neki a kis darab kenyert, amit uzsonnára vitt magával. A kutynus egyszerbe megszerette Janit, elment vele hazáig. Ottbon eszthalt neki Janika egy kis házikól, hogy legyen hol aludhata.

Másnap reggel jókor kiment Janika az udvarra, hogy emi adjon a kutynusnak, hát Tram Istent, mit látott, tele volt az udvar döge-egészségeselek leszték.

GYERMEK IRJA GYERMEKNEK.

Az első hajsbaba.

— Anyukám, édes anyuskám! Igaz, hogy ma jön el Miska batesi és hoz nekem egy szép hajsbabát? Ilyen kérdésekkel Katóka és anyukáját a kis szőke Katóka és nagy kelet szemét bizakodóan figyegszeltte edesanyjára.

— Felelé az édesanya, — de csak úgy, ha mindig jó és engedelmis kislány leszel, mert Miska batesi csak az ilyen gyermekkeket szereti.

Miska batesi nagyon jó és régi ismerose volt a családnak s mivel hivatalos ügyei arra kenysszeriettek, hogy abba a községbe menjen, ahol Katókaék laktak, elhatározta, hogy felkeresi őket és visz a kislánynak egy nagy babát. Levélben előre jelezte érkezését és hogy minél nagyobb legyen az öröm, megírta a nagy titkot, a babát.

A kis Kató természetesen mindeztől értesült és előfő kezdve nem mult el nap, hogy ne jött volna szóba Miska batesi.

Végre nagynehezen elérkezett a várvan-várt nap és Katóka édes-átyjával együtt kísélték az állomás-hoz, hogy minél előbb láthassák a batesit.

Pár pernyi várakozás után fel-tínt a vonat hosszú vonala és a batesi nagy örömmel ismerte fel barátját és meleg szeretettel esőkölgatta a kedves kislányt. Hazafelé indultva nagyon összebarátkoztak úgy, hogy mire hazatértek, már a legjobb barátságban voltak egymással. Mikor pedig Miska batesi kezdte bontogatni a csomagot, kihatót már türelmetlenül topogott a kislány és mikor meglátta a gyönyörű babát, mely csaknem a válláig ért a nagy éves Katókanak, azt sem tudta, mit esnálljon nagy örömeben. Boldog volt, végtelentül boldog és hálás szívvvel nézett Miska batesira, aztán pedig egy forró esőkökkel köszönte meg a batesi jószágát.

Katóka még aztán sok szép babát kapott, de egyiket sem szeretette úgy és egyiknek sem örült olyan nagyon, mint a legelsőnek.

Telt, mult az idő, a kislányból nagylány lett, de a babát még mindig oly szeretettel nézi szóba-jának egyik sarkába, mint régen. A szép fehér szobának ma is az első szép hajsbaba a díszese...

Péter Maria.
(Beretisóujfalva.)

*****

PALIBACSI POSTAJA
a fölapon.

*****

A március 23-iki számunk rejtve-nyek megfejtését és a nyertesek nevét az április 6-iki számunkban közöljük.

Rejtvények.

1. **Teg Nap** **S Ó A sár**

Beküldte: Balogh István III. polg. isk. tanuló.

2. **SZAL** **deguz**

Beküldte: Kerekesyárvó Elemér és Geza.

3. **SSS H asszu U**

Beküldte: Fogdándy Sándor III. el. o. tanuló.

4. **le** **jó W Y**

Beküldte: Eösesi Margit II. B) polg. isk. tanuló (Dóczi).

5. **D V Ny** **1/2 R**

Beküldte: Hanez János.

6. **le** **jó W Y**

Beküldte: Eösesi Margit II. B) polg. isk. tanuló (Dóczi).

7. **le** **jó W Y**

Beküldte: Eösesi Margit II. B) polg. isk. tanuló (Dóczi).

8. **D V Ny** **1/2 R**

Beküldte: Hanez János.

9. **le** **jó W Y**

Beküldte: Eösesi Margit II. B) polg. isk. tanuló (Dóczi).

A március 15-iki számunkban közölt rejtvenyek megfejtése a következő: 1. Parna, 2. Ugyetlen, 3. Minidomos, 4. Nagyhatalom, 5. Lenező, 6. Kamionok.

Jutalmat nyertek:

1. Felber Zsófia I. polg. isk. tanuló, könyvet.

2. Lovas Jenő I. A) gimn. tanuló, könyvet.

3. Koss Tibor II. o. tanuló és Koss Lajos III. el. isk. tanuló, könyvet.

4. Balogh Magduska IV. A) gimn. tanuló (Dóczi) könyvet.

A jutalmak átvevőik a „Debrecen” kiadónvatalában a pénztárnál.

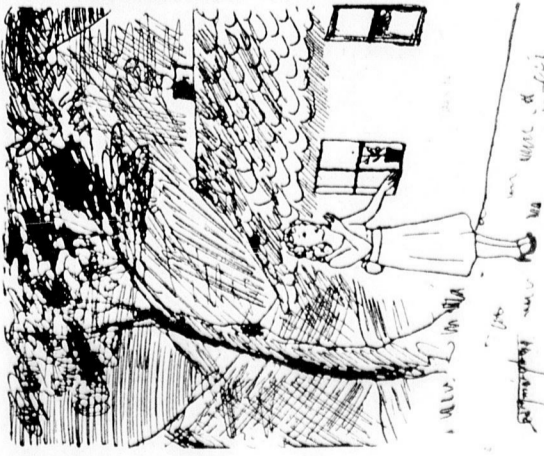
A megfejtéseket a „Debrecen” szerkesztésébe kell küldeni (Gyermekrovart) felcírással. Az ís-kapbat jutalmat, aki csak egy rejtve-nyet fejt meg.

*****

ÖRÖKTSE MEG GYERMEKE MOSOLYAT MOZIFELVEVŐGÉPEN DIFTALAN BEMUTATÁS EGÉSZ NAP BERZEKI FOTOSZAKUZZLET.

PIAC UCCA 38., AZ UDVARBAN.

Ilonka elindult a nagy erdőben. Ment, mendegélt nagyon sokáig, míg elérkezett egy kunyhóhoz.

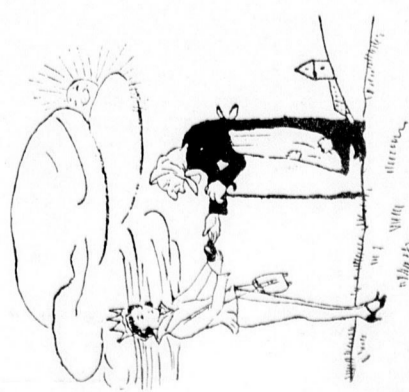
Óreg, vak bácsika, az Igazság lakott a kunyhóban. Ilonka, mikor elmondta neki mi járathat van, nagyon megsajnálta.

— Szegény... szegény kis lányom te. — mondta — ne menj te a nagy útra. Sokan keresték már te előfőtt; megöregedtek, megszülettek, beholyongtak az egész erdőt, de sehol nem találták a Boldogságot.

De alig fejezte be szavait, mérgezen lépett a szobába a fiatal hűga, az Ábránd.

— Ne beszélj annyit, öreg, mondta — te meg kislányom, ne hallgass arra a csunya, öreg bácsira. Láthatod, milyen éhbeteg, vénységére is ilyen nyomorult kunyhóban kell laknia. Gyere velem, elvezetlek én oda.

Vezette egy darabig Ilonkát az Ábránd, de bizony sokszor faképnél hagyta. Egyszer aztán végképp eltűnt.

Ilonka pedig helyongott egyedül nagyon sokáig. Évek teltek el és még mindig nem találta, amit keresett.

Akkor az egyik útszélen csunya, ráncosképi anyóka állt elé, az öreg Lemondás anyó volt. Ilonka elmondta neki is szépen, mit keres. Az öreg néni csak a fejét csóválta.

— Kár... kár, mindenért kár. Ne törődj te mással. Örülj, hogy fiatal vagy, mert hamar megöregszel. A boldogságot pedig úgy sem leled meg.

De Ilonka csak ment tovább. Ráesettedt, mire elért egy nagy völgybe. Két jószágos tündér volt a völgy lakója: a fiatalabbikat Szeretnek hívták, az öregebbiket pedig Megértésnek. Mikor Ilonka el-

panaszolta nekik, hogy a boldogságot keresi és már évek óta nem látta szüleit, a Szeretet ramosolygott és megölelte a kislányt.

— Ne menj tovább akkor, Ilonkám — mondta — mert itt vannak a szüleid is nálam. Sokat sirnak, hogy eljöttél azóta és én utánad hoztam őket. Most már itt lakunk ezután nálam.

Ugyis történt. Ilonkát örömköben sirva ölelték magukhoz szülei. Szeretet tündér pedig annyira megkedvelte Ilonkát, hogy hozzáadta egyetlen fiát: Szeretlem királyfiú és ma is élnek, ha meg nem hal-

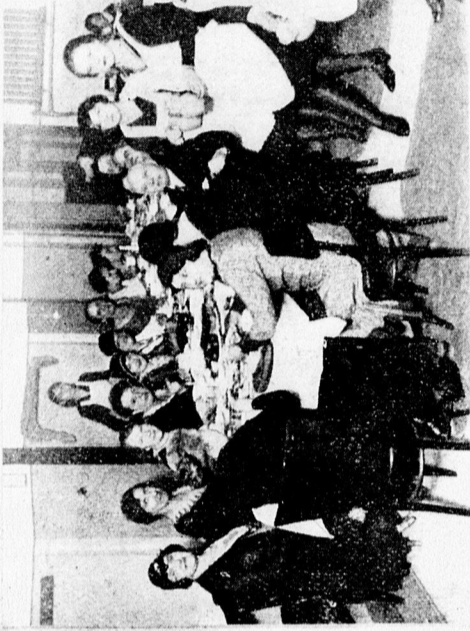
Nagypapa mesét mond

A kutyá.

Jöjjetek gyerekek, kimegyünk az udvarra, ott mesél nektek Nagyapó. Elmúlt a hideg tél, eleget ültünk bent a szobában, most már kimehetünk a jó friss levegőre. Ugy-úgy, ide gyerekek, hadd süssön ránk az aranyos Naposka. Meglátjátok, milyen szép pirosak lesztek tőle. Amikor süt a Naposka és anyukátok megengedi, legyetek mindig a szabadban, akkor egészségesek lesztek és erősek, mint a vas. Csahogy ám ne üljétek le, mert ilyenkor tavasszal még nedves a föld, aztán könnyen megfűltek. Majd ha jó meleg idők lesznek s megszárad a föld, jó nagyra megnő a fű, akkor bele is heveredhettek. Most még a ruhátok is besározódna.

— Ejnye, ejnye, Laciám! Miért bántod azt a kis kutyust? Ne zavar el, hadd hallgassa ő is a mesét. Nem szabad ám bántani az állatokat, a kutyuskát meg különösen nem szabad, mert nagyon hasznos állat. Látod, milyen hűséges, ragaszkodó. Megűfötted és mégis odasimul hozzád, nem haragszik rád.

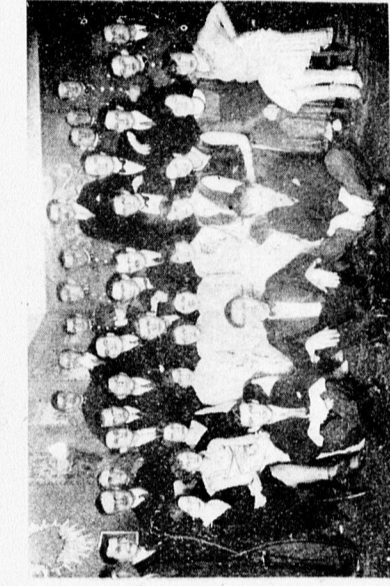
Bizony gyerekek, tanulhattok a kutyustól sok szép és jó tulajdonságot. Ha már a kutyáról van szó, hát elmondok nektek egy szép kis me-

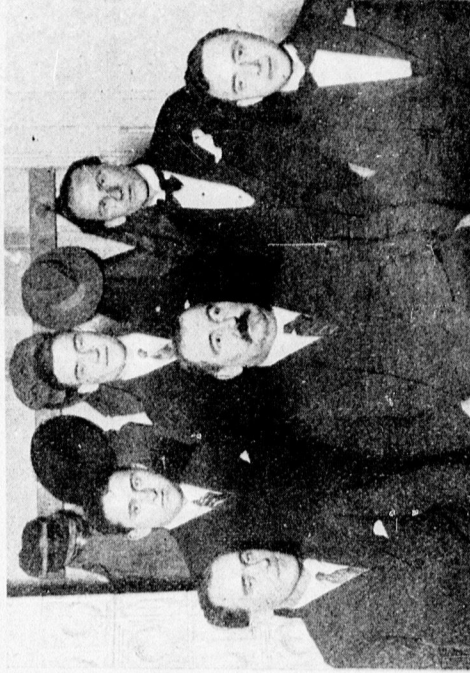
A VOLT ISKOLATÁRSÁK TEADELUTANJÁRÓL A DOCZA-BAN.

A KIE. vasárnapi előadásának szereplői.

A Budapesti tartott „Dehreceni est”-en résztvevők csoportja.

A KIE. vasárnapi előadásának szereplői.

